

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **Ing. T. M.**
bytem P.

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2/2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 7. 2020, č. j. MHMP 1135338/2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce podáním ze dne 15. 6. 2020 požádal podle zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“) o:
 1. neověřenou fotokopii z matriky Německého stavovského úřadu, svazek č. 1, ročník x, stránka x, kde na řádce č. x jsou údaje o narození K.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

2. obecnou informaci, zde se v této „německé“ matrice také evidovalo „vyznání dítěte, tedy náboženství“, např. katolické atd. Dále zda se v této matrice zapisovala národnost dané osoby. Pro případ, že se národnost narozeného dítěte v této matrice evidovala, pak žalobce požádal o informaci, zda na stránce č. x nebo i jiných stránkách je u nějakého dítěte uvedena národnost „česká“.
 3. sdělení event. odkaz na tehdejší právní normu, předpis, který upravoval, které osoby (myšleno narozené děti) bylo možno zapsat do této matriky Německého stavovského úřadu.
2. Rozhodnutím ze dne 29. 6. 2020, č. j. UMCP1 284084/2020, Úřad městské části Praha 1, podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. žádost žalobce o poskytnutí informace z části odmítl, a to v části týkající se zaslání prosté fotokopie matričního zápisu narození K. zapsané v knize narození Německého stavovského úřadu svazek č. 1, ročník x, strana x, číslo řadové x. Z části bylo žádosti vyhověno tak, že žalobci bylo sděleno, že
- v knihách narození Německého stavovského úřadu u zapsaných dětí není uvedeno náboženské vyznání ani národnost.
 - matriční knihy Německého stavovského úřadu se vedly v období 2. světové války, matriční zápisy byly prováděny tzv. německým stavovským úřadem. Nejednalo se o církevní matriky, ale o „úřední zápisy“ (tzv. „Stavovské matriky“). Matriky byly vedené německými civilními úřady pro všechny osoby německé příslušnosti ze spravovaného území bez ohledu na jejich vyznání.

Důvodem částečného odmítnutí žádosti žalobce byla skutečnost, že se podle § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. uvedený zákon na žádost o vydání kopie matričního zápisu nevztahuje, neboť tuto žádost upravuje zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, (dále jen „zákon o matrikách“).

3. Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce směřující do části rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti žalobce a rozhodnutí Úřadu městské části Praha 1 ze dne 29. 6. 2020, č. j. UMCP1 284084/2020, bylo potvrzeno. Nad rámec tvrzení prvostupňového orgánu žalovaný odkázal na § 8a zákona č. 106/1999 Sb., podle kterého osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu, přičemž údaje obsažené v matričním zápisu jsou podle § 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 101/2000 Sb.“), výhradně osobními údaji.
4. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení napadeného rozhodnutí, včetně jemu předcházejícího prvostupňového rozhodnutí. Zároveň žádal, aby byla podle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. prvostupňovému orgánu uložena povinnost poskytnout informace požadované pod bodem 1. žádosti.

II. Obsah žaloby

5. V prvním žalobním bodě žalobce rozporoval závěr žalovaného, podle kterého je v souladu s § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. vyloučeno z režimu tohoto zákona poskytnutí matričního zápisu, z důvodu, že zákon o matrikách upravuje postup poskytování informací obsažených v matričním zápisu. Žalobce byl toho názoru, že úprava poskytování informací podle zákona o matrikách není komplexní ve smyslu rozsudku

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007 – 78, a tudíž nenaplnuje hypotézu stanovenou v § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Jako obdobné případy k § 25, § 25a a § 25b zákona o matrikách žalobce uvedl § 38 správního řádu a § 133 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), podle kterých žadatel musí prokázat právní zájem či důvod pro poskytnutí informací a pro něž byla judikaturou dovozena možnost poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

6. Ve druhém žalobním bodě rozporoval žalobce postup žalovaného spočívající ve formě vydání rozhodnutí o částečném odmítnutí jeho žádosti. Žalobce byl toho názoru, že žalovaný měl žádost odmítnout pouze neformálním přípisem o nemožnosti vyhovět žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb.
7. Ve třetím žalobním bodě žalobce zdůraznil, že ve své žádosti vznesl požadavek na anonymizaci osobních údajů dosud žijících osob uvedených v matričním zápisu. Tento požadavek měl být žalovaným zcela ignorován, kromě závěru napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný vyjádřil k poskytnutí „plně anonymizovaného“ matričního zápisu. Podle judikatury představuje anonymizace jednu ze způsobů ochrany soukromí a osobních údajů, přičemž žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2015, č. j. 1 As 229/2014-48, a ze dne 20. 2. 2014, č. j. 7 As 64/2013-49. Žalobce se domníval, že anonymizování osobních údajů osob zemřelých by bylo projevem libovůle žalovaného, neboť zákon č. 101/2000 Sb. na osobní údaje zemřelých osob nedopadá.
8. Ve čtvrtém žalobním bodě žalobce odkázal na zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů (dále jen „archivní zákon“), podle kterého měl mít žalobce právo na poskytnutí jím žádaných informací v neanonymizované podobě. Předmětná matriční kniha měla být podle § 5 odst. 2 archivního zákona archiválií, do které měl mít žalobce podle § 37 odst. 11 archivního zákona právo nahlížet.
9. V pátém žalobním bodě žalobce namítal zmatečnost napadeného rozhodnutí, jelikož v části odůvodnění odporuje výroku rozhodnutí. Žalovaný na jednu stranu uvedl, že poskytnutí formuláře nevyplněného matričního listu nic nebrání, na druhou stranu však žádost žalobce v této části odmítl.
10. Žalobce polemizoval o úmyslně neoprávněném odmítnutí jeho žádosti za účelem odepření možnosti rozporovat potvrzení Ministerstva vnitra o československém občanství.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě a související vyjádření

11. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl.
12. Žalovaný nejprve stručně shrnul dosavadní průběh správního řízení. Žalobcovu žádost považoval za žádost o vydání kopie matričního zápisu, jehož vydání je upraveno zákonem o matrikách. Zákon o matrikách je lex specialis vůči zákonu č. 106/1999 Sb. v oblasti vydávání informací obsažených v matričních zápisech, proto nebylo možné v souladu s § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. vyhovět žádosti žalobce v režimu podle zákona č. 106/1999 Sb. Žalovaný upozornil, že podle § 5 odst. 4 zákona o matrikách jsou údaje v matričních knihách neveřejné. Postup poskytování informací z matriční knihy, včetně vyřízení žádosti, je upraven v § 24 a násl. zákona o matrikách. Okruh oprávněných žadatelů je upraven v § 25 odst. 1 zákona o matrikách. Pro případ odepření přístupu k údajům v matričních knihách upravuje § 87 zákona o matrikách vydání rozhodnutí, proti kterému lze možné podat odvolání podle správního řádu. Na základě uvedené úpravy obsažené

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

v zákoně o matrikách žalovaný odmítl tvrzení žalobce, že zákon o matrikách neobsahuje komplexní úpravu poskytování informací z matričních knih.

13. Odkaz na úpravu § 38 správního řádu považoval žalovaný za irrelevantní, neboť se jedná o obecnou úpravu, přičemž poskytování informací z matričních knih je upraveno zákonem o matrikách, který je vůči správnímu řádu speciální právní úpravou.
14. Žalovaný poukázal na rozpor žádosti žalobce s § 8a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., podle kterého informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu. Údaje obsažené v matričním zápisu je nezbytné vnímat jako osobní údaje ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb. a ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 ze dne 27. 4. 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „GDPR“). Na základě uvedené úpravy došel žalovaný k závěru, že mezi osobní údaje K. patří také datum a místo jejího narození, a také údaje o jejích rodičích jakožto nepřímý identifikátor. Jestliže jsou údaje o rodičích nepřímým identifikátorem, podléhají ochraně navzdory skutečnosti, že tyto osoby již zemřely. Jestliže by měl žalovaný poskytnout anonymizovaný matriční zápis, pak by musely být anonymizovány všechny údaje.
15. Postup podle archivního zákona také nebylo možné použít, neboť předmětná matriční kniha není archiválií, když neuplynula doba podle § 23 odst. 1 písm. a) matričního zákona, a tudíž není možné použít úpravu poskytování informací podle archivního zákona.
16. K druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. musí vydat povinný subjekt rozhodnutí o odmítnutí, pokud, byť jen z části, odmítne žádost s výjimkou případů, kdy se žádost odloží. K podpoře svého tvrzení žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2009, č. j. 2 As 44/2008 – 72.
17. V replice ze dne 18. 11. 2020 žalobce zopakoval svá tvrzení uvedená v podané žalobě.

V. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

18. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
19. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobce souhlasil s rozhodnutím věci bez jednání a žalovaný nevyjádřil s takovým postupem nesouhlas.
20. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. se zákon nevztahuje na poskytování informací o údajích vedených v centrální evidenci účtů a v navazujících evidencích, informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.
 - Podle § 8a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt poskytne informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

- Podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
- Podle § 7 odst. 4 zákona o matrikách údaje v matričních knihách jsou neveřejné, není-li dále stanoveno jinak.
- Podle § 8a odst. 1 zákona o matrikách matriční úřad, úřad s rozšířenou působností nebo krajský úřad povolí nahlédnout do sbírky listin nebo druhopisu matriční knihy vedené do 31. prosince 1958 a činit výpisy z nich v přítomnosti matrikáře nebo vydá potvrzení o údajích uváděných ve sbírce listin, kterou vede, nebo v druhopisu matriční knihy vedené do 31. prosince 1958
 - a) fyzické osobě, které se zápis týká, nebo členům její rodiny, jejím sourozencům a dále zmocněncům těchto osob,
 - b) pro úřední potřebu státních orgánů nebo výkon přenesené působnosti orgánů územních samosprávných celků,
 - c) statutárním orgánům církví nebo duchovním jimi zmocněným, jde-li o matriční knihy vedené těmito církvemi do 31. prosince 1949, nebo
 - d) fyzické osobě, která prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jejích práv před orgány státu nebo před orgány územních samosprávných celků.
- Podle § 25 odst. 1 zákona o matrikách matriční úřad vydá matriční doklad, nebo povolí nahlédnout do matriční knihy a činit výpisy z nich v přítomnosti matrikáře
 - a) fyzické osobě, které se zápis týká, nebo členům její rodiny, jejím sourozencům a dále zmocněncům těchto osob,
 - b) pro úřední potřebu státních orgánů nebo výkon přenesené působnosti orgánů územních samosprávných celků,
 - c) statutárním orgánům církví nebo duchovním jimi zmocněným, jde-li o matriční knihy vedené těmito církvemi do 31. prosince 1949,
 - d) fyzické osobě, která prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jejích práv před orgány státu nebo před orgány územních samosprávných celků.
- Podle § 87 zákona o matrikách pokud se žadateli podle § 5, § 8a odst. 1 písm. a) nebo d), § 8a odst. 2 písm. a) nebo c), § 8a odst. 3 nebo 4, § 12, 13, § 16 odst. 6, § 19, § 25 odst. 1 písm. a) nebo d), § 25 odst. 2 nebo 3, § 25 odst. 6, § 25 odst. 7 písm. a), § 25a odst. 1 písm. a) nebo c), § 25a odst. 2 písm. a), § 25b, § 26 odst. 2 nebo 3, § 28, 45, § 46 odst. 3, § 53, § 57 odst. 2, § 62 odst. 1, 3 nebo 5, § 63 odst. 2, § 64 odst. 1, § 69 až 71 nebo § 86 odst. 1 nevyhoví v plném rozsahu, vydá se o tom rozhodnutí.

21. Soud o podané žalobě uvážil následovně:

22. Předně soud uvádí, že prvostupňový orgán postupoval v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 26. 6. 2009, č. j. 2 As 44/2008-72), když žádost žalobce podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. z části odmítl. Ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu je založena na zásadě, podle které závěr povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona č. 106/1999 Sb., nezavazuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

podle § 15 odst. 1 tohoto zákona. Druhý žalobní bod tak neshledal soud důvodným. Nadto postupem správních orgánů v projednávaném případě se žalobci dostalo větší míry ochrany než v žalobcem navrhovaném postupu, kdy by žalobce byl pouze neformálně informován o odmítnutí své žádosti. Žalobce totiž mohl uplatnit opravný prostředek, což také učinil.

23. Podstata sporu mezi účastníky řízení je otázka, zda lze na poskytování údajů z matričních knih použít postup podle zákona č. 106/1999 Sb., nebo je takový postup podle § 2 odst. 3 tohoto zákona vyloučen. Jinými slovy, zda lze na základě zákona č. 106/1999 Sb. žádat o informace z matričních knih.
24. Ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. vymezuje negativním způsobem působnost zákona č. 106/1999 Sb. Toto ustanovení tak upravuje případy, na které se zákon č. 106/1999 Sb. nevztahuje. Ve smyslu § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. se zákon č. 106/1999 Sb. nepoužije na poskytování dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací. Z výše uvedeného vyplývá, že aby tak mohlo dojít k vyloučení obecné úpravy obsažené v zákoně č. 106/1999 Sb., musí zvláštní zákon obsahovat poměrně komplexní úpravu žádosti o informace vylučující použití obecné úpravy.
25. Žalobce v projednávaném případě pod bodem 1. žádosti o informace požádal povinný subjekt o neověřenou fotokopii konkrétní stránky a řádku matriky narození. Žalobce tak slovy zákona o matrikách požádal o doslovný výpis z matriční knihy narození. Informace z neověřené fotokopie konkrétní stránky a řádku z matriční knihy narození jsou totiž naprosto srovnatelné s informacemi vyplývajících z doslovného výpisu z této matriční knihy (viz § 24 odst. 2 zákona o matrikách).
26. Dle názoru soudu je poskytování údajů z matriční knihy komplexním způsobem upraveno v zákoně o matrikách. Zákon o matrikách totiž výslovně upravuje okruh osob, kterým se vydává matriční doklad, případně potvrzení o údajích uvedených v matriční knize, a kterým náleží právo nahlížet do matriční knihy, včetně pořízení výpisu z matriční knihy (viz § 25 a násl. zákona o matrikách). Ve vztahu k matriční knize vedené do 31. 12. 1958, respektive jejímu druhopisu, upravuje okruh osob, které jsou oprávněny nahlédnout do této knihy, pořídit si výpis nebo vydat potvrzení o údajích ve sbírce listin, § 8a zákona o matrikách. Vymezení okruhu osob oprávněných žádat o informace z matriční knihy vyplývá z principu, že údaje v matričních knihách jsou neveřejné (viz § 7 odst. 4 zákona o matrikách). Zákon o matrikách pak upravuje rovněž postup pro případy, kdy nesmí být údaje z matriční knihy poskytnuty (viz § 8a odst. 3 a 4, § 25 odst. 2 a 3 zákona o matrikách). Tyto údaje jsou dostupné pouze osobám výslovně v zákoně o matrikách uvedené. Specifika při nahlížení do matriční knihy, respektive při vydání potvrzení o údajích zapsaných v matriční knize a při vydání doslovného výpisu z matriční knihy jsou pak upravena v § 26 až 28 zákona o matrikách. Postup v případech, kdy je nahlížení do matriční knihy ze strany správních orgánů odepřeno nebo není vydán požadovaný doklad, je upraven v § 87 zákona o matrikách. Uvedené ustanovení výslovně ukládá dotčeným orgánům povinnost vydat rozhodnutí. Náležitosti tohoto rozhodnutí, včetně možnosti podat opravný prostředek pak subsidiárně upravuje správní řád (viz § 1 odst. 2 správního řádu).

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

27. Na základě shora uvedeného dospěl soud k závěru, že úprava práva na poskytnutí informací z matriční knihy je v zákoně o matrikách dostatečně komplexní, a tedy splňuje hypotézy § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Na výše uvedeném závěru nemůže nic změnit skutečnost, že zákon o matrikách připouští subsidiární použití správního řádu, neboť práva žadatele, včetně možnosti podat opravný prostředek v případě neposkytnutí informací z matriční knihy a následně případně správní žalobu jsou příslušnými právními předpisy zaručena. Správní orgány tak nepochybily, když žádost žalobce v příslušné části odmítly.
28. Dle náhledu soudu jsou výše uvedené závěry plně v souladu s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007-78. Ostatně mezi úpravou nahlížení do spisu dle § 38 správního řádu, kterou se zabývá výše uvedené rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, a pořízením doslovného výpisu z matriční knihy, jak je požadováno v projednávaném případě, lze nalézt řadu paralel. Zejména je v obou případech striktně vymezen okruh osob, kterým svědčí toto právo. V obou případech jsou upravena specifika tohoto práva (viz § 38 odst. 4 správního řádu, § 26 až § 28 zákona o matrikách). Rovněž v obou případech je při odepření práva, respektive nevyhovění žádosti vydáváno rozhodnutí.
29. K poukazu žalobce na poznámku pod čarou obsaženou v zákoně č. 106/1999 Sb. soud v souladu s ustálenou judikaturou sděluje, že poznámky pod čarou nejsou součástí právního předpisu, ale jen interpretační pomůckou (viz např. nálezy Ústavního soudu ze dne 22. 10. 1996, sp. zn. III. ÚS 277/96). V projednávaném případě je v poznámce pod čarou 1b, v § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. uveden toliko příkladný výčet, když je výslovně poukazováno toliko na zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, a zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon). S ohledem na charakter poznámek pod čarou a toliko demonstrativní výčet právních předpisů, ve kterých zákonodárce považuje obsaženou úpravu za komplexní, nelze dospět k jinému závěru, než že § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. může být vztažen i na jiné právní předpisy.
30. Soud doplňuje, že využití zákona č. 106/1999 Sb. k dosažení získání informací z matriční knihy považuje za obcházení speciální úpravy ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2018, č. j. 10 As 118/2018-53. Jestliže žalobce má právo na informace z matričních knih dle zákona o matrikách pouze za splnění podmínek stanovených tímto zákonem (tj. tím, že dle § 8 odst. 1 písm. d), respektive § 25 odst. 1 písm. d) zákona o matrikách prokáže, že nahlédnutí do matriční knihy, popřípadě pořízení výpisu z matriční knihy je nezbytné pro uplatnění jeho práv před orgánem státu nebo před orgánem územních samosprávních celků) nemůže se stejného výsledku domáhat prostřednictvím zákona č. 106/1999 Sb. Žádost o informace dle zákona č. 106/1999 Sb. totiž nemůže popřít výlukou upravenou v zákoně o matrikách. Jestliže žalobce žádal o neověřenou fotokopii konkrétní stránky matriky narození, tj. žádal o informace vyplývající z doslovného výpisu matriční knihy, musí postupovat podle zákona o matrikách.
31. S ohledem na shora uvedené neshledal soud tento žalobní bod důvodným.
32. Pokud jde o námitku, podle které žalobce vznesl požadavek na anonymizaci, soud uvádí, že obecně lze souhlasit s tvrzením žalobce, že anonymizace je judikaturou považována za dostatečný prostředek ochrany osobních údajů a soukromí. Nicméně v projednávaném případě nelze odhlédnout od skutečnosti, že v matriční knize narození jsou obsaženy pouze osobní údaje subjektu údajů (např. jméno, příjmení, datum narození, místo narození,

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

pohlaví – viz § 14 odst. 1 zákona o matrikách), neboť všechny informace jsou potenciálně způsobilé identifikovat subjekt údajů, byť některé nepřímě [viz čl. 4 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů)]. Na uvedeném závěru pak nemění nic, že údaje o rodičích se týkají zemřelých osob, neboť i prostřednictvím údajů rodičů lze identifikovat subjekt údajů. Soud tak přisvědčil závěru žalovaného, že poskytnutí informací brání rovněž § 8a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.

33. Odkaz žalobce na archivní zákon nepovažuje soud za relevantní, neboť dotčená matriční kniha není dosud archiválií. Tou se dle § 23 odst. 1 písm. a) zákona o matrikách stane po uplynutí 100 let po provedení posledního zápisu, což v projednávaném případě zjevně dosud nenastalo. Není-li předmětná matriční kniha archiválií, nelze na ni vztahovat ustanovení archivního zákona. Čtvrtý žalobní bod je tak nedůvodný.
34. K tvrzení žalobce, že v dotčené matriční knize jsou údaje občanů nacistického Německa a že tyto údaje nepodléhají anonymizaci, soud uvádí, že žalobce požadoval údaje z matriční knihy narození, tj. údaje vztahující se k tou dobou narozenému dítěti. Je tak zcela nesmyslné, aby na dotčenou osobu bylo uplatňováno žalobcem tvrzené vyznávání ideologie nacistického Německa. V rozhodné době byla dotčená osoba dítětem, které s ohledem na věk nebylo schopno samostatně formulovat své postoje a názory.
35. Žalobcova polemika o úmyslném odmítnutí žádosti za účelem odepření možnosti rozporovat potvrzení Ministerstva vnitra o československém občanství je pro účely posouzení důvodnosti žaloby bezpředmětná a soud se jí dále nezabýval. Správní spis předložený žalovaným ani takovému tvrzení žalobce neskýtá žádnou oporu.
36. Nakonec se soud zabýval tvrzenou zmatečností napadeného rozhodnutí. Žalovaný se v dotčené části napadeného rozhodnutí vyjadřoval k požadavku žalobce na anonymizaci osobních údajů obsažených v matričním zápisu a dospěl k závěru, že pokud by měl vyhovět žádosti žalobce, pak by mu mohl poskytnout pouze takovou fotokopii matričního zápisu, v níž by byly anonymizovány všechny údaje. Toto konstatování nelze v kontextu napadeného rozhodnutí považovat za zmatečné, neboť žalovaný k námitce žalobce popsal důsledek, ke kterému by žalobcem požadovaná anonymizace údajů obsažená ve fotokopii z matriční knihy vedl a s tím, že to nebylo úmyslem žalobce. Zároveň upozornil, že poskytnutí nevyplněného formuláře matričního zápisu povinnému subjektu nic nebrání. Námitka pátého žalobního bodu tak není důvodná.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

37. Na základě výše uvedených důvodů shledal soud žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 25. ledna 2022

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.